

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010599
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1620010599.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného M. J., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 27.04.2021 sp. zn. 7T/22/2020, na verejnom zasadnutí konanom 02. septembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 27.04.2021 sp. zn. 7T/22/2020 bol obžalovaný M. J. uznaný za vinného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 29.06.2020 v čase o 01:20 hod. v Malackách na záhoráckej ulici v smere na E. B. viedol osobné motorové vozidlo zn. Seat Ibiza, ev. čísla C v km 47,88 sa plne nevenoval vedeniu vozidla, následkom čoho zišiel z vozovky vpravo a prednou časťou vozidla narazil do tam zaparkovaného osobného motorového vozidla zn. Mazda Premacy, ev. č. SI XXX CC, majiteľom ktorého je poškodený I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., L.. D. XXX/XX, ktoré vozidlo bolo následkom nárazu posunuté vpred a narazilo do tam zaparkovaného neznámeho motorového vozidla, po dopravnej nehode v čase o 01:32 hod. bol obvinený podrobený dychovej skúške na zistenie požitia alkoholických nápojov el. prístrojom AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo A410827, číslo počítadla 2010 s výsledkom 1,37 mg/l alkoholu v dychu a opakovanou dychovou skúškou v čase o 02:01 hod. mu bola nameraná hodnota 1,33 mg/l.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 3, § 36 písm. k/, písm. l/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, smerujúce výlučne do výroku o treste.

V písomných dôvodoch podaného odvolania prokurátor uviedol, že obžalovanému bola pri cestnej kontrole nameraná hodnota 1,37 mg/l alkoholu v dychu (2,85 promile alkoholu v krvi) a opakovanou dychovou skúškou mu bola nameraná hodnota 1,33 mg/l alkoholu v dychu, čo možno považovať za mimoriadne vysokú hladinu alkoholu v krvi. Tento stav sa v odbornej literatúre hodnotí ako ťažká opitnosť. Obžalovaný bol navyše za jazdu pod vplyvom alkoholu už právoplatne odsúdený v roku 2013, ktorý trest síce vykonal, avšak zrejme nevedel k náprave. Z uvedeného vyplýva, že vedenie vozidla v stave ťažkej opitosti predstavuje vážne ohrozenie majetku a zdravia pre iných účastníkov cestnej premávky

a vzhľadom na naplnenie individuálnej i generálnej prevencie. Prokurátor v tomto prípade nepovažuje uložený podmienený trest odňatia slobody za dostačujúci. Domnieva sa, že v takomto prípade je potrebné pôsobiť na obžalovaného nepodmienečným trestom odňatia slobody. Záverom prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia spolu s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu sa vyjadril k odvolaniu prokurátora a to osobitným podaním zo dňa 14.07.2021. V tomto vyjadrení uviedol, že od spáchania trestného činu, ku ktorému sa v plnej miere priznal a oľutoval, uplynul už viac ako jeden rok, počas ktorého viedol riadny život, čo posudzoval aj konajúci súd. Ďalej konštatoval, že je riadne zamestnaný, plní si všetky povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právnych predpisov, je plnohodnotne začlenený do spoločnosti. Má za to, že trest odňatia slobody tak, ako to navrhuje prokurátor, by bol neprimerane prísny. Navrhuje, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol.

Na prejednanie odvolania prokurátora, krajský súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil obhajca obžalovaného a prokurátorka krajskej prokuratúry. Obžalovaný M. J. sa tohto verejného zasadnutia nezúčastnil, pričom osobitným písomným podaním zo dňa 01.09.2021 požiadal, aby krajský súd o odvolaní prokurátora konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Odvolací súd tejto žiadosti vyhovel a podľa § 293 ods. 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného. V rámci odvolacieho konania sa krajský súd oboznámil s lekárskou správou Národného ústavu srdcových a cievnych chorôb, a.s. Bratislava z 26.07.2021, vystavenú MUDr. Stanislavou Remišovou, ktorú predložil obhajca obžalovaného.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol spôsobom, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Zvlášť poukázala na rozsudok Okresného súdu Malacky z 18.03.2013, ktorým bol obžalovaný rovnako uznaný za vinného pre trestný čin podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., čo svedčí o sklonoch obžalovaného viesť motorové vozidlá pod vplyvom alkoholu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol. Prvostupňový rozsudok považuje za správny a zákonný, pričom bol aj náležite odôvodnený. Vyslovil presvedčenie, že podmienený trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti vo výmere 6 rokov je dostatočne citelným trestom ako celok, pričom splní aj svoj účel. Záverom poukázal aj na rodinné a osobné pomery obžalovaného, zvlášť na skutočnosť, že sa stará o chorého otca.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť výroku o treste napadnutého rozsudku.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany prokurátora iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Odvolačný súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný M. J. na hlavnom pojednávaní konanom 27.04.2021 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd prvého stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom okresný súd rozhodol uznesením, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijíma a súčasne podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania prokurátora, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému M.ovi J. bol prvostupňovým súdom uložený nielen zákonný, ale i primeraný trest, či už do druhu, ako aj do jeho výmery.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplývať.

Pri úvahách pri ukladaní trestu a spôsobe jeho výkonu, odvolací súd nezistil žiadny dôvod na sprísnenie potrestania obžalovaného, ktorého sa domáhal prokurátor. Krajský súd v tomto smere poukazuje na dostatočné a výstižné odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom bolo uvádzané z akých dôvodov nebol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Tieto úvahy a závery súdu prvého stupňa si v celom rozsahu osvojil aj odvolací súd a v jednotlivostiach na ne aj odkazuje.

Treba si uvedomiť, že pod pojmom „výrok o treste“ v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1, ods. 3 Tr. por. treba rozumieť súhrn všetkých čiastkových výrokov týkajúcich sa určitého trestu, alebo aj viac trestov popri sebe. Z tohto pohľadu nemožno izolovane hodnotiť primeranosť alebo neprimeranosť iba jedného trestu z viacerých trestov uložených popri sebe, ale toto hodnotenie sa musí vzťahovať na celý uložený trest. Vodičom motorových vozidiel, ktorí vedú motorové vozidlá pod vplyvom alkoholu, treba spravidla ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, a to podľa okolností buď ako trest samostatný, prípadne popri inom treste (R 42/1978, R 15/1977).

So zreteľom na okolnosti prípadu (k zraneniu iného účastníka cestnej premávky nedošlo, bola spôsobená iba škoda na vozidle poškodeného), ale aj s poukazom na osobu obžalovaného (jeho rodinné a pracovné pomery, skutočnosť, že za posledných osem rokov nebol súdne trestaný) a v neposlednom rade i na možnosti jeho nápravy, odvolací súd nadobudol presvedčenie, že účel trestu bude v posudzovanom prípade dosiahnutý už samostatnou hrozbou trestu odňatia slobody, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti, aby celkový trest vyznieval citel'ne a viedol obžalovaného k uvedomeniu si následkov svojho protiprávneho konania.

Súd I. stupňa pri svojom rozhodnutí neobmedzil zákonné podmienky podmiennečného odkladu výkonu trestu len na osobu páchatel'a i jeho doznanie, ale pri rozhodovaní o tom, či je možné obžalovanému uložiť alternatívny trest nespojený s výkonom trestu odňatia slobody, zväžil aj okolnosti prípadu, t.

j. všetko, čo charakterizuje skutok, spôsob jeho vykonania a následok, mieru zavinenia, pohnútku, prostredie a situáciu za ktorej bol čin spáchaný.

Zo skutočností, ktoré sa týkajú spôsobu spáchania činu, aj krajský súd vyvodzuje, že obžalovaný síce pod vplyvom alkoholu spôsobil dopravnú kolíziu (narazil do zaparkovaného osobného motorového vozidla), avšak k zraneniu iného účastníka cestnej premávky nedošlo, bola spôsobená iba škoda na vozidle poškodeného vo výške 979,73 eur. Podľa písomného vyjadrenia poškodenej spoločnosti Allianz - Slovenskej poisťovne, a. s. Bratislava, vyplynulo, že obžalovaný M. J. vzniknutú škodu vo výške 97,73 eur, už uhradil. Čo sa týka osoby obžalovaného, ten má síce v odpise registra trestov jeden záznam z roku 2013, avšak jeho odsúdenie (išlo o prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) bolo už zahladené. Na strane druhej vo svojej minulosti nebol vôbec priestupkovo postihnutý na úseku cestnej dopravy, o čom svedčí evidenčná karta vodiča. V súčasnej dobe je zamestnaný. Je slobodný a bezdetný. Teraz sa stará o svojho chorého otca, pričom odvolaciemu súdu predložil aj správu Národného ústavu srdcových a cievnych chorôb z 26.07.2021, ktorá vypovedá o aktuálnom zdravotnom stave Ing. W. J. (jeho otca) a termíne hospitalizácie.

Súd druhého stupňa si rovnako uvedomuje, že spoločnosť negatívne a pomerne citlivo vníma dopravné nehody, resp. kolízie zapríčinené vodičom pod vplyvom alkoholu, avšak to neznamená, že súdy môžu rezignovať na zákonné kritéria stanovené pre určovanie druhu a výmery trestu a iba formálne ukladať pri takýchto trestných činoch nepodmienečné tresty odňatia slobody. Takýto postup by bol neprijateľný aj z hľadiska zásad individualizácie a spravodlivosti trestu. Pri naznačenom formálnom postupe zo strany súdov, by totiž trest prestal byť trestnom a stal by sa len zabezpečovacím opatrením.

Okresný súd teda nepochybil, keď dospel k záveru, že obžalovanému je síce potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, avšak pre jeho nápravu postačí odklad jeho výkonu so stanovením skúšobnej doby na 2 roky. Výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je u obžalovaného nevyhnutný, nakoľko sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Napokon treba konštatovať, že prvostupňový súd správne ustálil vzájomný pomer a mieru závažnosti pohľadávacích a priťažujúcich okolností. Za situácie, keď prevažoval pomer pohľadávacích okolností (§ 36 pís. k/, písm. l/ Tr. zák.) nad priťažujúcimi okolnosťami (tieto neboli zistené), prichádzalo do úvahy zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák.).

Súd I. stupňa postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 6 rokov, pretože žalovaný prečin bol spáchaný v súvislosti s jazdou na motorovom vozidle, pričom obžalovaný spôsobil aj zrážku so zaparkovaným motorovým vozidlom, na ktorom vznikla škoda vo výške 979,73 eur. Práve pri tomto druhu trestu a stanovenej výmere 6 rokov t. j. v hornej polovici trestnej sadzby, sa zohľadnila aj tá skutočnosť, že obžalovaný už v minulosti spáchal rovnaký trestný čin - prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

K odvolacím námietkam prokurátora, ktorý sa domáhal sprísnenia uloženého trestu v tom smere, aby obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, krajský súd poznamenáva, že nezistil žiadnu takú okolnosť, pre ktorú by bolo možné považovať tieto námietky za opodstatnené. Prokurátor v podanom odvolaní nekriticky zvýrazňuje samotný fakt vedenia motorového vozidla pod vplyvom požitia značného množstva alkoholu, ako aj kriminálnu minulosť obžalovaného (jedno odsúdenie z roku 2013 za rovnaký prečin) a úplne opomína ostatné kritéria významné pre uloženie konkrétneho druhu trestu a jeho výmery. Možno síce súhlasiť, že na posúdenie závažnosti stíhaného prečinu má vplyv aj množstvo nameraného alkoholu v dychu obžalovaného, avšak táto skutočnosť nie je jediným kritériom pre spravodlivé a zákonné potrestanie osoby páchatel'a, ktorého by bolo nevyhnutne nutné sankcionovať trestom odňatia slobody s jeho priamym výkonom. Obdobne to platí aj vo vzťahu k otázke posúdenia osoby obžalovaného a jeho doterajšieho spôsobu života, vrátane existujúceho záznamu v odpise registra trestov. Je nesporné, že obžalovaný bol v roku 2013 postavený pred súd za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., avšak okrem uvedeného prečinu sa obžalovaný vo svojej minulosti už nedopustil žiadneho trestného činu a dokonca nebol ani priestupkovo prejednaný a sankcionovaný na úseku cestnej dopravy (v evidencnej karte vodiča nie je evidovaný žiadny priestupok). Nemožno teda v osobe obžalovaného vzhľadnúť agresívneho a nedisciplinovaného vodiča, ktorý by opakovane a po dlhší čas porušoval dopravné predpisy. Uloženie

prokurátorom navrhovaného nepodmienečného trestu by v danom prípade nereflektovalo všetky funkcie trestu a v konečnom dôsledku by s ohľadom na osobu obžalovaného mohlo mať výrazne opačný efekt, než je ten, ktorý sa má podľa prokurátora dosiahnuť.

Všetky zistené skutočnosti viedli odvolací súd k záveru, že výrok o treste napadnutého rozsudku je vecne správny, zohľadňujúci všetky atribúty významné pre ukladanie trestov a súčasne bol tento výrok aj mimoriadne presvedčivo odôvodnený.

Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych úvah a záverov, odvolací súd o odvolaní prokurátora rozhodol spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.